

Flertallet for sit Vedkommende meget godt tiltræde det hele Lovforslag, som det foreligger.

Hvad derimod angaar det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Mindretal, og som dette ærede Mindretal naturligvis senere positivt vil begrunde, mener vi, at det — paa en vis Maade i alt Fald — præjudicerer Anlægget af den indre løftede Personbanelinie. Der er ganske vist ikke Spørgsmaal om Anlæg ud over dem, der er Tale om i Lovforslaget, men kun om Erhvervelse af Arealer, men det er jo Tanken, at disse Arealer skal kunne bruges og rimeligvis vil blive brugt til en Udbygning af den ydre Linie, saa at den varigt skal kunne anvendes og blive anvendt ikke blot til Godstrafik, men ogsaa til Persontrafik. Der kan ikke være Tvivl om, at naar man har foretaget disse Erhvervelser, binder det ret stærkt i Fremtiden, og saa meget stærkere, som det, hvis man følger den Vej, det ærede Mindretal vil gaa, bliver forbundet med økonomiske Ofre at vende tilbage til den indre løftede Personbanelinie. Forholdet er nemlig det, at naar man skal erhverve Arealer til Jernbaner, er de meget dyre at erhverve, navnlig naar Jernbanen skal gaa i Omegnen af København, hvor der jo er mange Interesser, som kan komme til at lide ved Afstaaelsen af Jord til den paagældende Linie, men naar man atter skal skille sig ved de paagældende Arealer, faar man ikke meget for dem. Man er altsaa nødt til under denne Forudsætning at købe meget dyrt og sælge meget billigt, og det vil medføre et betydeligt økonomisk Offer. Men naar man staar overfor den Eventualitet, at man ved senere at vælge den indre løftede Personbanelinie skal bringe betydelige økonomiske Ofre, vil man naturligvis til sin Tid gyse tilbage derfor. Af disse Grunde har Flertallet ikke kunnet gaa med til det ærede Mindretals Forslag, men maa anbefale at vedtage den højtærede Ministers Forslag uforandret.

Under Udvalgsbehandlingen er der i øvrigt fremkommet et helt nyt og omfattende Projekt til Sagens Løsning fra Hr. Ingeniør Rolf Erslev, men da Statsbanerne har udtalt sig meget stærkt imod dette Projekt, er det vistnok ikke muligt at komme frem ad den Vej; jeg anser det i alt Fald i Øjeblikket for uforlødent at dvæle videre ved det.

Endelig vil jeg blot gøre et Par Bemærkninger om Forholdet til Kommunerne. Det er jo saa, at Kommunerne maa komme til at bidrage til en tilfredsstillende Løsning af de københavnske Jernbaneforhold, en Løsning, som Kommunerne selv er i

høj Grad interesserede i, men det følger af sig selv, at de Ofre, Kommunerne vil bringe, maa staa i Forhold til, hvad man byder dem. Hvis man vilde byde dem den indre løftede Personbanelinie straks, vilde de uden Tvivl være meget villige til at lukke Portemonnæen højt op, og de vilde ogsaa være villige til at bidrage betydeligt, selv om de ikke fik den indre løftede Personbanelinie straks, naar de dog fik bestemt Løfte om, at denne Bane vilde komme indenfor en rimelig Tid. Men naar det staar hen i det usikre, om den indre løftede Personbanelinie bliver anlagt, er det rimeligt, at Kommunerne nu holder sig noget mere tilbage og henskyder Spørgsmaalet om, hvilke Bidrag de vil yde for at faa den Løsning, de anser for den virkelig tilfredsstillende, nemlig den indre løftede Personbanelinie, indtil det Øjeblik, da man kan byde dem den Bane, som de vil betale til. Om disse Spørgsmaal maa der, som Lovforslaget ogsaa forudsætter, føres Forhandlinger med Kommunerne. I Udvalget er der imidlertid fremkommet Ønsker om, at Rigsdagen i hvert Fald faktisk kunde blive repræsenteret under disse Forhandlinger, som ogsaa for Staten er af den største økonomiske Interesse, og den højtærede Minister har i saa Henseende stillet sig i høj Grad imødekommende. Den højtærede Minister har været saa god at stille i Udsigt, at der til de Forhandlinger, som skal føres med Kommunerne, vil blive tilkaldt to Medlemmer af Landstingets Udvalg om Sagen og to Medlemmer af det Udvalg, der om samme Sag har været nedsat i det andet høje Ting, og endvidere har den højtærede Minister stillet i Udsigt, at naar man ved Forhandlingerne med Kommunerne maatte være naaet til et foreløbigt Resultat, skal dette blive forelagt for de to Udvalg eller, formelt set, da jo de to Udvalg til den Tid ikke længere eksisterer, for Udvalgenes Medlemmer. Jeg antager, at jeg paa hele Udvalgets Vegne kan bringe den højtærede Minister en Tak for den Holdning, han saaledes har indtaget.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale den Indstilling, der foreligger dels fra det samlede Udvalg, dels fra Udvalgets Flertal.

Ejsing: Som det af den ærede Ordførers Udtalelser fremgaar, har hele Udvalget været enigt om, at de københavnske Baneforhold trænger til en Udvidelse, saaledes som det har været foreslaaet i det oprindelige Lovforslag, men for Mindretallet har det været noget uklart, hvor meget det